

den højtærede Indenrigsminister og kan vel have set lige saa meget som han. Og jeg ved, det er rigtigt, hvad han siger, det finder alt sammen Sted i vort sydlige Naboland. Men det holde vi nu en Gang ikke af. Den højtærede Indenrigsminister var særlig diskret. Han udtalte noget om, at der var stillet undertiden paa det Punkt særlig nærgaaende Fordringer fra Folk, som havde for Eksempel Frikort til Jærnbannerne og vare Genstand for særlig udsoget Behandling. Det er ganske rigtigt. Det er mig. Jeg kan godt staa ved, hvad jeg har gjort. Den højtærede Indenrigsminister behøvede aldeles ikke at have vist den Delikatesse i saa Henseende. Jeg har paa mange Medborgeres Vegne, men i eget Navn rettet en Henvendelse til Generaldirektoratet angaaende Billetklippingen og alt saadant, men kun opnaaet det samme Svar, som den højtærede Indenrigsminister har givet, og som man populært plejer at betegne med et Udtryk, jeg ikke tør bruge her. Jeg tror nu alligevel, det er rigtigt at holde Befolkningen vaagen paa det Punkt, for paa det Punkt ville vi ikke gerne blive Militarister. Vi ville i alt Fald gøre vort til ikke at blive det. Endelig vil jeg gerne have Lov til at gøre en Bemærkning til den højtærede Justitsminister. Det er ikke det, jeg forleden bebudede, nemlig Forholdene paa vore Sindsygeanstalter, uagtet det er en Sag, som ligger mig meget paa Hjerte, og med Hensyn til hvilken jeg mener, at vi maa være Ledelsen for Sindsygevæsenet oprigtig taknemmelige for den betydelige Reform, man nu begynder at indføre, nemlig en virkelig Sygepleje og en dertil svarende Behandling af de sindssyge. Jeg siger ikke for meget, naar jeg udtaler, at Initiativet hertil i høj Grad skyldes den udmærkede Mand, som staar i Spidsen for Statens Sindsygeanstalt ved Aarhus. Men ved at læse Forhandlingerne igennem er jeg bleven opmærksom paa, at den højtærede Justitsminister har fremsat et Angreb, som jeg finder Anledning til at svare paa, og som jeg er den eneste her tilstedeværende, der er kaldet til at svare paa, idet Angrebet gjaldt Sædelighedskommissionens Arbejde. Det fremkom under Sagen om Bødepaalæg. Jeg tror ikke, at den ærede Ministers Angreb paa Sædelighedskommissionens Arbejde just fra hans Standpunkt var berettiget. Jeg skal ganske se bort fra, at Sædelighedskommissionen officielt i alt Fald for de regeringsvalgte Medlemmers Vedkommende er sammensat af den nuværende Justitsminister, og at Kommis-

soriet, som efter min Mening er Skyld i, at Kommissionens Arbejde ikke blev mere værdifuldt og fyldigt, er fremkommet under den nuværende Justitsminister. Just det, at Kommissoriet var saa overmaade indskrænket, bevirkede, at en virkelig principiel Forhandling om det nuværende Prostitutionssystems Bevarelse eller Afskaffelse ikke kunde finde Sted. Jeg tør sige, at havde Kommissoriet haft et saadant aabent og mere vidtstrakt Indhold, saa vilde Udfaldet af Kommissionens Arbejde have været et andet. Jeg tror ikke, jeg gør mig skyldig i nogen Indiskretion ved at sige, at selv Københavns Politidirektør er en meget vaklende Tilhænger af det nuværende System, ligesom ogsaa den, der har nærmest med Sagen at gøre, 3dje Politiinspektør, er en Tilhænger af den nuværende Prostitutions Afskaffelse. Men som Kommissoriet var, havde Flertallet — jeg hørte kun subsidiært til Flertallet, men principielt stillede jeg mig ved Siden af Borgmester Jacobi og et andet Medlem, der var for det nuværende Systems fuldstændige Afskaffelse — kun at raade Bod paa de Mangler, som den offentlige Mening har paavist og har ønsket fjernet. Jeg tror, at det Lovforslag, vi kom frem med, ikke var ufyldstgørende fra dette Synspunkt, men jeg kan forstaa, at fra den ærede Justitsministers Standpunkt, hvor man ønsker mere Tvang, mere Politi, kan man ikke være tilfreds med vort Arbejde.

Anden Viceformand (Trier): Foruden en kort Bemærkning er der nu indtegnet 5 Talere. Jeg skal anbefale dem at stile henimod, at Forhandlingerne kunne være afsluttede Kl. 1.

M. Madsen: Da Forhandlingen synes at ville blive interessant til Slutning; vil jeg ogsaa være med. Jeg skal dog prøve, om jeg kan slippe lidt kortere end det sidste ærede Medlem, ellers tror jeg, de Herrer ville blive trætte. Jeg har et Par Bemærkninger at gøre i Anledning af nogle Udtalelser fra den højtærede Krigsminister angaaende Muligheden af en forbedret Lønning for de menige ved Hjælp af en Værneskat. Jeg tror, det vilde være lidt længe, hvis vi skulde vente saa længe med en Forbedring af de meniges Lønning. Jeg skal i al Korthed anbefale en Vej, som jeg vil henstille saavel til Finansudvalget som til den højtærede Krigsminister at slaa ind paa. Er det end kun en ringe Hjælp, der kommer de menige til gode, saa er det dog en Hjælp, som de burde